Enderrock | Andrea Romanos | Actualitzat el 07/04/2017 a les 00:01

La civilització perduda de Joan Miquel Oliver

El músic mallorquí estrena 'Atlantis', el seu segon disc en solitari després de la dissolució d'Antònia Font

Joan Miquel Oliver | Juan Miguel Morales

Dos anys després d'haver emprès el vol sobre el seu *Pegasus* (Sony Music, 2015), **Joan Miquel Oliver** viatja fins a les runes de la civilització perduda d'*Atlantis* per afegir un altre capítol poètic a la seva incansable creació. El seu segon disc en solitari després de la dissolució d'**Antònia Font** -on era el compositor, lletrista i guitarrista- eixampla el ventall sonor amb 12 noves cançons sorgides del fons marí.

Oliver és una de les veus més singulars i creatives de la música en català. Enguany, el músic torna a l'atac amb noves llums, colors i personatges peculiars amb *Atlantis*, versió corregida i augmentada de la primera entrega que va suposar *Pegasus* (Sony Music, 2015). Amb tres blocs de quatre cançons, el repertori d'*Atlantis* proposa un entramat conceptual existencialista que apunta a un mateix *leitmotiv*: les persones.

El músic explica que la idea global del disc va sorgir veient dibuixos animats amb els seus fills, quan va comprendre que la destrucció d'una civilització tenia molt a veure amb el que volia explicar a l'àlbum: les relacions entre individus. La idea mitològica d'Atlantis és la que dona sentit a la creació: "A la Mediterrània es va fer un pacte de pau i Atlantis se'l va passar pel forro, i Posidó se'ls va carregar a tots. Amb les persones pot passar el mateix: en cinc minuts et pot passar la més

gran de les putades i destruir-te la vida", explica el músic en una extensa entrevista a la revista *Enderrock* d'abril.

De nou, **Joan Miquel Oliver** ha tornat a treballar tot sol a l'estudi i ha escrit, enregistrat i produït tots els temes amb l'única col·laboració de Toni Toledo (bateria) i Toni Pastor (mescles). De fet, ell mateix atribueix la sonoritat electrònica de l'àlbum al seu caràcter asceta: "A l'estudi estic envoltat de màquines i andròmines de tota mena. Si gravés els meus discos amb banda segur que sonarien més orgànics", assegura.